

[Hans Hansen.]

de økonomiske Tilstande vil blive her i Landet i den Periode, Budgetterne omfatter, nemlig fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932. Det ligger i Sagens Natur, at det er vanskeligt saa lang Tid forud at have grundet Mening om det Forhold, saa meget mere som de økonomiske Svingninger i vore Dage er uberegnelige. Statsregnskabet er nærmest et Udtryk for, hvordan de økonomiske Tilstande har været, og derfor kan der ikke ud fra Resultatet af Statsregnskabet i mindste Maade drages Slutninger om, hvorvidt det foreliggende Forslag til Finanslov vil være i Stand til at holde, ogsaa fordi der ligger et Regnskabsaar imellem.

Hvad angaar Statsregnskabet, ligner det i alt væsentligt sine Forgængere, naar Hensyn tages til de forskellige økonomiske Tilstande, hvorunder de forskellige Aarsregnskaber bliver til. Det maa dog med Tilfredshed bemærkes, at Statens Gæld, dette mørke Punkt paa Statsregnskabet, ikke i Aar viser en Stigning, men tværtimod en Nedgang paa 18 Mill. Kr. Denne Forbedring i Statens Status er jo ikke noget, vi er kommet sovende til; som den højtærede Finansminister sagde i sin Fremlæggelsestale, skyldes det udelukkende en Stigning i Skatteindtægterne. Ved Forhandlingerne om Ophævelsen af Restaurationsskatteloven og om den nye Skattelov, der blev vedtaget i Foraaret som Kompensation, gjorde vi fra vor Side opmærksom paa det den Gang tilsyneladende gunstige Resultat, der vilde opnaas i afvigte Regnskabsaar.

I øvrigt vil jeg gerne sige om denne ekstraordinære Spiritusbeskatning, at den har vakt stor Uvillie ude i Befolkningen, ikke fordi den har forhøjet Prisen paa Spiritus, men fordi den har medført et urimeligt forøget Posekigeri foruden det, vi i Forvejen var befængt med i saa Henseende.

Det paabydes saaledes efter den nye Lov af 22. Marts d. A. om Afgift paa Omsætning af stærke Drikke, at enhver Brugsforening, der uddeler stærke Drikke til sine Medlemmer, skal føre autoriserede Handelsbøger. Nu er det ikke, fordi det betyder noget som helst for Brugsforeningerne at føre disse saakaldte autoriserede Handelsbøger, da det jo ikke er værre at føre disse Bøger end andet Regnskab; men det er efter min Mening en ubeføjet Gene at tvinge sig ind i dette i Virkeligheden rent private Foretagende, som Brugsforeninger, der kun handler med egne Medlemmer, er.

Hensynsløst er Kravet om, at ca. 1 800 Foreninger, i hvert Fald de, der ikke i For-

vejen har indført saakaldte autoriserede Regnskabsbøger, skal omlægge deres Regnskab og føre dette paa anden Maade, end de selv ønsker det, og som de selv i en privat Kredt er ansvarlig for. Og tilmed anser jeg det for ganske ubeføjet at paalægge Foreningerne denne Afgift. Paa mange andre Omraader virker Loven for Resten som alle andre Skattelove som en Tværbjælke i hele Omsætningslivet.

Det andet mørke Punkt paa Statens Regnskab er Statens Virksomheder. Jeg skal ikke opholde mig ved Statsbanernes Underskud, der deler jeg for øvrigt den højtærede Finansministers Pessimisme. Jeg tror, det var nyttigt at overveje at lade Funktionærerne ved Statsbanerne overtage dem paa gunstige Afdragsvilkaar. Der kunde i og for sig ikke ske noget galt, selv om Funktionærerne overtog Banerne, uden at svare til Anlægssummen, blot Staten fik Sikkerhed for, at den ikke skulde betale Underskuddet. Funktionærerne er dog de rette Fagfolk. Jeg tror, det vilde befri mange Rigsdagsmænd for et Mareridt, om de fremtidig kunde blive fri for at staa til Ansvar for givne Løfter til Tjenestemændene.

I øvrigt kunde der jo gøres en interessant Bemærkning. Som det synes, er de tre store Partier enedes om at forhøje Tjenestemændenes Løn med ca. 3 Mill. Kr. Det skal være interessant at se, om Partierne tør byde Befolkningen dette, som det frie Erhvervs Stilling er i Øjeblikket og desværre tegner til at blive i Fremtiden.

Der er et Forhold, som jeg vil tillade mig at pege paa indenfor Post- og Telegrafvæsenet, som i øvrigt hører til de mest tiltalende Virksomheder indenfor Statens Omraade, tilmed en Virksomhed, der har givet Overskud. Men jeg ved, at der rundt i Landet hersker stor Utilfredshed med, at Landpostbudene er overbelastede, og at deres Ruter er saa lange, at Beboerne i mange Egne først langt hen paa Eftermiddagen kan faa deres Post.

Jeg kan godt forstaa, at Postvæsenet nødig ansætter flere Bude, end det er nødt til, da det jo bl. a. ogsaa betyder Pensionsforpligtelser for Staten. Men det er dog ganske urimeligt, at Postvæsenet indretter sig her, som det synes, mere efter sine egne Forhold end efter Hensynet til Befolkningens Tarv. Postvæsenet burde indrette sig naturligere og lade f. Eks. Husmænd og andre, der vilde og kunde, og som nu konkurrerer om Mælketure og andet tilfældigt Job, faa Lov til i et frit Kontraktforhold at dele Posten om i de forskellige Byer og Egne, saaledes at altsaa Post-